

ΕΤΟΣ 63ο

5 Ιουλίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (3240)

Η ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ένα απόσπασμα από την προς Γαλάτας έπιστολή του άποστόλου Παύλου παραθέτει σήμερα η άγία μας Έκκλησία, γιά νά μάς βοηθήσει νά καταλάβουμε μέ πόση διάκριση πρέπει νά αντιμετωπίζουμε τίς περιστάσεις εκείνες στή ζωή μας, κατά τίς όποιες αντίλαμβανόμαστε τό λάθος του άδελφου μας και πρέπει κάπως νά τον έπιστηρίζουμε. Τό σημαντικό στήν προς Γαλάτας έπιστολή είναι ότι άπευθύνεται σέ περισσότερες Έκκλησίες μιās περιοχής και όχι σέ μία μόνον. Καθίσταται έτσι η πρώτη εκκλησιαστική Έγκύκλιος ανά τούς αιώνες, μέ τίς παραινέσεις της νά διεκδικούν γενικότερη ισχύ και συνεπώς νά αποβλέπουν σέ γενικότερη έφαρμογή.

Ή άρμοδιότητα

«Υμείς οι πνευματικοί καταρτίζετε». Τί συνιστά ο άπόστολος Παύλος σέ περίπτωση πού διαπιστωθεί παράπτωμα άδελφου; Όχι ο όποιοσδήποτε, αλλά εκείνος πού από τό πλήρωμα της Έκκλησίας έχει διακριθεί γιά την πνευματική του ώριμότητα και συνεπώς έχει την έμπειρία και τά έχέγγυα νά ανταποκρίνεται στον πνευματικό άγώνα· εκείνος πού η Έκκλησία τον έχει αναγνωρίσει ως τέτοιο και τον έχει ύποδείξει, εκείνος και μόνον έχει την άρμοδιότητα νά έπιστηρίξει τον άδελφό πού έπесе.

Δυστυχώς, στίς μέρες μας παρατηρείται μεγάλη προπέτεια και άδιακρισία στον τρόπο πού κάποιοι δρούν. Ένεργώντας ως αυτόκλητοι «σωτήρες» και χωρίς νά έχουν προηγουμένως άναρωτηθεί αν πληρούν τον άναγκαίο και ικανό όρο πού θέτει ο άπόστολος Παύλος περί πνευματικής ώριμότητας, χωρίς καν νά έχουν την εύλογία της Έκκλησίας, σπεύδουν νά «ανακαλύψουν» παραπτώματα των άδελφών τους, όχι γιά νά ύποδείξουν τή διόρθωση, αλλά γιά νά προσβάλλουν, νά άπομειώσουν, νά «θεατρινίσουν» τον άλλον, προκειμένου νά τονώσουν την επίπλαστη εικόνα πού καθλιεργούν γιά τον έαυτό τους, νά

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ε' 22 – ς' 2)

Ὁ καρπὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθὴ σὺνείδησις, πίστις, πραΰτης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλους φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

θρέψουν τὴν ἀλαζονεία τους καὶ νὰ θαμπώσουν τοὺς ἀφελεῖς. Ἐὰν ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ ἁμαρτία τὴν ἀπλή κατάκριση, ἄραγε πόσο μεγάλο κατάκριμα λογιζεῖται ἡ τέτοιου εἴδους συμπεριφορά;

Ὁ τρόπος

Τί παραγγέλλει ὁ Παῦλος στὸν πνευματικὸ νὰ κάνει; Νὰ «καταρτίζει» τὸν ἀδύναμο πνευματικά. Δὲν λέει νὰ «διορθώνει». Προτιμᾷ ἓνα ρῆμα πού περισσότερο σημαίνει νὰ «στηρίζει», νὰ «ἀναπληρώνει αὐτὸ πού λείπει»! Ὅπως δὲν λέει, οὔτε ἐννοεῖ, «τιμωρῆστε», «καταδικάστε». Περισσότερο συνιστᾷ τὴν ὑπόδειξη τῆς πλάνης καὶ τοῦ ὀλισθήματος στὸν ἁμαρτήσαντα, μὲ κύριο ὄπλο τὴν πειθῶ, ὥστε νὰ ἐπανεέλθῃ στὴ πνευματικὴ ὁδὸ ἐπιστηριζόμενος ἀπὸ τὴν ἐλπίδα στό ἔλεος τοῦ Κυρίου, ἐνισχυμένος μὲ τὴν ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν!

Πῶς παραγγέλλει ὁ Παῦλος στὸν πνευματικὸ νὰ ἐνεργεῖ; «Ἐν πνεύματι πραΰτητος»! Δηλαδή, χωρὶς αἴσθησις ὑπεροχῆς, χωρὶς ὀργή, μὲ διάθεσις θεραπείας. Ὑπογραμμίζει ἐρμηνευτικά ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: «σφόδρα αὐτοὺς ἡμέρους εἶναι δεῖ»! Ὁ πραγματικὸς πνευματικὸς, αὐτὸς στὸν ὁποῖο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἔχει ἐπιθέσει τὴ σφραγίδα του, ἔχει τὸ χάρισμα νὰ διορθώνει μὲ ἐπιείκεια, μὲ εἰλικρινὴ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ πνευματικὸ συμφέρον τοῦ ἀδελφοῦ.

Ὁ κίνδυνος

Κοντὰ σ' αὐτὰ ὅμως, ὁ Ἀπόστολος, ὡς γνήσιος Πνευματικὸς Πατέρας καὶ κατ' ἐξοχὴν πεπειραμένος, ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴ καὶ σ' ἓναν κίνδυνο. «Σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς». Ἐσύ πού ἔχεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τὴν εὐλογία νὰ προσπαθεῖς νὰ ἀνορθώσεις τὸν ἀδύναμο, ἐσύ πού ἔχεις τὴν ἐμπειρία στὸν πνευματικὸ πόλεμο καὶ κατ' ἐξοχὴν μπορεῖς νὰ συμπαθήσεις ὅποιον ἀστόχησε, κάνε το χωρὶς ποτὲ νὰ ξεχνᾷς ὅτι μπορεῖς ἀκόμη καὶ σὺ νὰ ὑποπέσεις στὸν ἴδιο πειρασμό, στό ἴδιο παράπτωμα!

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστοθήθεια, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια. Ἐναντίον αὐτῶν δὲν ὑπάρχει νόμος. Ἄλλ' ὅσοι ἀνήκουν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα μαζί με τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας. Ἐάν ζῶμεν διὰ τοῦ Πνεύματος, πρέπει νὰ βαδίζωμεν καὶ κατὰ τὸ Πνεῦμα. Ἄς μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, προκαλοῦντες ὁ ἓνας τὸν ἄλλον καὶ φθονοῦντες ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Ἄδελφοί, ἐάν παρασυρθῆ κανεὶς σὲ κάποιο ἁμάρτημα, σεῖς οἱ πνευματικοὶ πρέπει νὰ τὸν διορθώσετε καὶ νὰ τὸν στηρίζετε με πνεῦμα πραύτητος καὶ νὰ προσέχης τὸν ἑαυτὸν σου μήπως πέσης καὶ σὺ σὲ πειρασμόν. Ὁ καθένας νὰ βασιτάζη τὰ βάρη τοῦ ἄλλου, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐκπληρώσετε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Ἐν. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Δὲν μπορεῖ νὰ ἐπαρθεῖ ὁ πνευματικὸς ὅτι διορθώνει τοὺς ἄλλους, γιατί ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔρχεται νὰ τοῦ ἐμβάλῃ τὴ συναισθησιὸν τοῦ κινδύνου στὴν ἴδια πτώση. Τὸν προτρέπει νὰ ἀγκαλιάσῃ τὴν ταπείνωσιν, ὥστε ἡλεπτά πάθη, ὅπως ἡ ματαιοδοξία ἢ ἡ φιληρχία ἀπὸ τὸ ὅτι καθοδηγεῖ ἀνθρώπους, ἢ ἡ ἀνυπομονησία γιὰ τὴ γρήγορην διόρθωσιν τοῦ ἀδελφοῦ, νὰ μὴν τὸν καταπνίξουν, νὰ μὴν τὸν ἀποδυναμώσουν καὶ νὰ μὴν τὸν ρίξουν στὴν κοινὴν συνισταμένην τῶν ἁμαρτημάτων, τὸν ἀνθρώπινον ἐγωισμό!

Ἔρχεται ὁμως, ὁ Παῦλος νὰ ὑπενθυμίσει συνάμα, ὅτι τὸ ἄτρεπτον δὲν εἶναι χαρακτηριστικὸ τῆς ἀνθρώπινης φύσεως στὴν παρούσα ζωὴ καὶ κατάστασις! Σὲ ὅσο μεγάλα πνευματικὰ ὕψη κι ἂν ἀνέβῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποκτήσῃ ἐμπιστοσύνην στὸν ἑαυτό του καὶ νὰ αἰσθάνεται σίγουρος, ἀλλὰ ὀφείλῃ νὰ θυμᾶται ὅτι ἐλλοχεύει ὁ κίνδυνος τῆς πτώσεως. Καὶ μάλιστα, ἀπὸ ὅσο ψηλότερα γλιστρήσῃ κανεὶς, τόσο μεγαλιύτερη εἶναι ἡ πτώσις του καὶ τόσο ἰσχυρότερα συντρίβεται!

Ἔχοντας μιλήσει γιὰ τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος, ἔχοντας ὑποδείξει τὴν πιθανότητα τῆς πτώσεως τῶν ἀδυνάμων, ἔχοντας ὑποδείξει τὸ καθῆκον τῶν πνευματικότερων νὰ τοὺς ἐπισταρίζουν διορθωτικὰ, με συναισθησιὸν ὅτι κι αὐτοὶ κινδυνεύουν νὰ πέσουν στὰ ἴδια παραπτώματα, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔρχεται νὰ ἐπιστῆσει τὸ κείμενό του με τὸν τρόπον πού μπορούμε νὰ καταστήσουμε ὀλοκληρωμένην τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ στὴ ζωὴν μας. «Ἀλλήλων τὰ βάρη βασιτάζετε!» Συμπεριφερθεῖτε, τουλάχιστον οἱ Χριστιανοί, ὡς ἓνα ἕνιαῖον σύνολον χωρὶς διαιρέσεις καὶ διακρίσεις. Μὴν ἀφήνετε τὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας νὰ σᾶς διασπᾷ, ἀλλὰ ἀνεχθεῖτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον! Ὅλοι ἔχουν ἐλλείψεις, ὅλοι ἔχουν ἐλαττώματα κι ὅλοι ἐπιθυμοῦν οἱ ἄλλοι νὰ εἶναι ὑπομονητικοὶ μαζί τους. Ἄς γίνουμε ἅλοιπὸν ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλον ἢ βακτηρία του, ἢ ἀπαντοχή του, ἢ οἰκογένειά του.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

5 Ἰουλίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἄθω († 1000) καί Λαμπαδοῦ ὁσίων.
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. ε΄ 22- στ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ν΄ 28 - θ΄ 1.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Ἰουλίου, ΣΤ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ΄ 6-14 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. θ΄ 1-8.

Νέες ἔκδοσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ (ΧΑΡΚΙΑΝΑΚΙ)

ΠΕΡΙ ΤΟ ΑΛΑΘΗΤΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΝ Τῆ ΟΡΘΟΔΟΞῶ ΕΚΚΛΗΣΙΑΪ

(Β΄ ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 232)

Μέσα ἀπό τίς σελίδες τοῦ βιβλίου καταδεικνύεται περίτρανα ὅτι τό σπουδαιότατο ἐκκλησιολογικό θέμα τοῦ ἀλάθτου τῆς Ἐκκλησίας ταυτίζεται μέ τήν ἴδια τήν οὐσία τῆς, τήν ὀρθή πίστη τῆς. Ἡ Ἐκκλησία, καί μάλιστα ἡ Ὁρθόδοξη, ὡς συνέχεια τῆς ἀρχαίας ἀδιαίρετης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, εἶναι γνήσια καί ἀλάθητη, ἐπειδή διατηρεῖ τήν οὐσία, τήν πίστη τῆς, ἀκέραιη καί ἀνόθευτη. Τήν ἀπαρασάλευτη αὐτή βάση τῆς τεκμηριώνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἱστορικο-δογματικά καί συστηματικά.

ΑΝΔΡΕΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΚΑ

Ποιό θά εἶναι τό τέλος τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου;
Σειρά: Βασική Δογματική Διδασκαλία, ἀρ. 7

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 198)

Ὁ συγγραφέας προσεγγίζει θεολογικά καί ἀναλύει θέματα τῆς χριστιανικῆς ἐσχατολογίας ὑπό τή μορφή 43 ἐρωταποκρίσεων. Εἰδικότερα, ξεκινᾷ ἀπό τήν ἔννοια τοῦ θανάτου καί τήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, ἐξετάζει τή μέση κατάσταση τῶν ψυχῶν, τή σχέση στρατευομένης καί θριαμβεύουσας Ἐκκλησίας, γιά νά καταλήξει στήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν καί τήν καθολική κρίση τῶν πιστῶν.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr